

ת"פ 24262/07/21 - מדינת ישראל נגד נ.ש

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24262-07-21 מדינת ישראל נ' ש'

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל אוסטפלד נאוי
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עוה"ד שני מלול-שלוחת תביעות נתניה
נגד	
הנאשם	נ.ש
	ע"י ב"כ עוה"ד גל שר טוב

גזר דין

האישום והעובדות

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. על פי כתב האישום, ביום 28.6.21 פרץ וויכוח בין הנאשם למתלוננת, לה היה נשוי, על רקע חשדו שהיא בוגדת בו.

באותן הנסיבות, הוציא הנאשם את המתלוננת מהבית והיא ישנה במקלט עד הבוקר. בשעה 08:00 חזרה המתלוננת לבית, הבחינה כי הילדים לא יצאו למסגרות החינוך והוויכוח ניצת בשנית. בהמשך, הנאשם הוציא את המתלוננת למרפסת הבית, משך בשימלתה שנקרעה וזרק לעברה מגבת באומרו "תלכי מפה". המתלוננת התקשרה אל אחיה וביקשה כי יבוא בדחיפות לאסוף אותה אך ביקשה כי יגיע אל מאחורי הבית כדי שהנאשם לא יבחין בו ויקח שלושה תיקים שהכינה והחביאה בשיחים. האח הגיע, לקח את התיקים והבחין במתלוננת מסתתרת בשיחים בוכיה כשרק מגבת על גופה, ולקח אותה לתחנת המשטרה. שוטרים הגיעו לביתו של הנאשם וזה סירב להתלוות אליהם ללא ביתו הקטינה. כוח משטרה נוסף הגיע למקום והודיע לנאשם כי הוא עצור. בתגובה, אחז הנאשם בבת הקטנה בחוזקה וסירב לשחרר מאחזתו.

כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת סימנים בפרקי ידיה.

עבר פלילי

3. לחובת הנאשם הרשעה קודמת בפלילים בתחום התכנון והבנייה.

שירות המבחן

4. בתסקיר מיום **9.6.22** צוין כי הנאשם בן 42, נשוי, אב לשלושה ילדים קטינים ועובד במוסך. הנאשם צוין כי הוא נתון בחובות כלכליים נוכח משבר נגיף הקורונה והעובדה כי היה נתון בתנאים מגבילים בביתו. הנאשם תאר את תקופת שהייתו במעצר בית כתקופה משברית והתקשה לתפקד. שירות המבחן מסר כי הנאשם מוכר מהליך המעצר, אז שולב בטיפול בתחום האלימות במשפחה במסגרת צו פיקוח.

בהתייחסותו לעבירה תיאר כי האירוע החל ביניהם ויכוח סביב חשדותיו כי מנהלת מערכת יחסים עם אחר, במהלך הוויכוח אשתו יצאה מן בית וישנה במקלט הצמוד בחצר הבית. לדבריו, הפציר בה כי תחזור לבית אך היא סירבה. למחרת, המתלוננת חזרה הביתה והויכוח ביניהם המשיך בנוגע לילדים. בהתייחסותו לעובדות כתב האישום הודה הנאשם באופן חלקי הדגיש כי לא מנע כניסת המתלוננת לבית והיא זו שיצאה מרצונה ולנה במקלט, חרף הפצרותיו שתחזור. כמו כן הכחיש כי משך את שמלתה ממנה. לצד זאת צוין כי אכן החזיק את המתלוננת בכוח והכאיב לה אך זאת מבלי להתכוון. הנאשם ביטא הבנה כי התנהגותו הייתה בעייתית ואף היה מסוגל לראות את הפגיעה שהסב למתלוננת.

המתלוננת מסרה כי משך שנות הנישואין לא היו מקרי אלימות אחרים, והיא אינה חוששת מהנאשם. שירות המבחן התרשם כי המתלוננת מגוננת על הנאשם והיא בעלת דפוסי כוחנות. שירות המבחן מנה את גורמי הסיכון וסיכויי השיקום. ביחס לגורמי הסיכון צוין שירות המבחן את דפוסי אישיותו של הנאשם, מופנמות, דימוי עצמי נמוך, נוטה לדחיסת כעסים שמובילים להתנהגות פורצת. עוד התייחס שירות המבחן לנטילת האחריות באופן חלקי, קשייו להתמודד בתקופה משברית שחוה והשפעתו על מצב רוחו והתנהגותו.

ביחס לסיכויי השיקום צוין שירות המבחן את עמדת המתלוננת השוללת התנהגות אלימה, היותו נעדר עבר פלילי וכן שיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן, כמו גם שילובו בהליך טיפולי המפחית מסוכנות. עוד הזכיר שירות המבחן את היציבות התעסוקתית, את התרשמותם כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסים אלימים מושרשים וכן כי הנאשם מכיר בבעייתיות שבהתנהגותו ואף ביטא אמפתיה כלפי המתלוננת. נוכח האמור, המליץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה לצד מאסר מותנה והתחייבות.

5. בתסקיר נוסף מיום **31.10.22** עדכן שירות המבחן כי שוחח עם הנאשם שהביע חשש לפרנסתו ככל שייגזר עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. הנאשם בשונה מבעבר, נטל אחריות על ביצוע העבירה תוך שהבין כי האופן בו נהג עורר חרדה ופגע במתלוננת.

בהתייחסותו להליך הטיפול בו שולב צוין כי במסגרת הטיפול רוכש כלים לתקשורת נכונה ומקדמת עם המתלוננת, התמודדות עם תסכולים וכעס וכן צוין כי הקבוצה מאפשרת לו מקום לתמיכה ומסגרת בה חש כי יכול לשתף את האחרים אודות קשייו.

המתלוננת הביעה תסכול מהימשכות ההליכים המשפטיים כאשר לטענתה רשויות החוק והמדינה מתערבים באופן חודרני ולא מותאם במערכת היחסים הזוגית בינה לנאשם. המתלוננת הביעה חשש מעונש מאסר כיוון שהנאשם הוא המפרנס העיקרי, המסייע גם בטיפול בילדים וציינה כי מדובר באירוע חד פעמי וכי היא אינה חוששת ממנו.

על כן, ונוכח העובדה כי הנאשם משולב בטיפול במסגרת "המרכז למניעת אלימות במשפחה" חזר שירות המבחן על התרשמותו כי יש בטיפול כדי להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד וחזר על המלצתו להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה. שירות המבחן גיבש עבור הנאשם לבקשת ההגנה תוכנית של"צ בהיקף של 150 שעות, תוך שציין כי ענישה שכזו תסייע לבני הזוג להמשיך בהליך השיקומי ולמנוע הידרדרות במצבם.

הממונה על עבודות השירות

6. בחוות הדעת מיום 12.7.22 נמצא הנאשם כשיר לשאת בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

ראיות הצדדים לעונש

7. מטעם ההגנה הוגשו מסמכים כדלקמן: מכתב המעסיק (נ/1) ממנו עולה כי הנאשם מצליח בעבודתו והמעסיק מאוד מרוצה מעבודתו, אך אם יידרש הנאשם לבצע עבודות שירות, לא יוכלו לשמור עבורו את מקום עבודתו. כמו כן, הוגשו מסמכים המעידים על חובות כלכליים (נ/2).

8. במעמד הטיעונים לעונש העידה המתלוננת, הגב' מ.ש.

תמצית עדות הגב' מ.ש.

המתלוננת העידה כי הנאשם לא מאופיין בתנהלות כזו והתנהגותו זו היא על רקע משבר כלכלי עמוק כתוצאה מהקורונה. מאז האירוע הנאשם שהה במעצר ולאחר מכן במעצר בית ומדובר בתקופה קשה עבורה ועבור הילדים המשותפים. הטיפול בו שולב הנאשם הטיב עם הנאשם ובני ביתו ונתן כלים להתמודדות בעתיד. עוד ציינה כי הנאשם מתמיד בעבודתו וביקשה כי יתאפשר לו להמשיך ולהחזיק בעבודתו, כיוון שהוא המפרנס העיקרי והיעדר יכולת מצדו לפרנס תפגע במשפחה באופן אקוטי.

טיעוני הצדדים לעונש

9. **טיעוני המאשימה**

בראשית טיעונה עמדה המאשימה על נסיבות ביצוע העבירה, וציינה כי מדובר באירוע חמור ומשפיל בנסיבותיו.

כפי שעולה מכתב האישום הנאשם הוציא את המתלוננת מן ביתם אל המקלט בשעות הקטנות של הלילה ובהמשך תקף אותה. לאחר מכן, נותרה המתלוננת מחוץ לביתה כאשר אך מגבת לגופה. נוכח כלל הנסיבות עתרה המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין מס' חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר.

המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, ובהם שלומה, בטחון גופה ושלווה נפשה של המתלוננת, וכן תחושת חוסר האונים שחשה בעת האירוע.

בהתייחס המאשימה לנסיבות הנאשם עצמו הוגש תסקיר המלמד על קורות חייו, לפיו ניהל אורח חיים נורמטיבי, התקשה להתמודד עם קונפליקטים בתחום הזוגי ובתחילת הדרך הנאשם לקח אחריות חלקית בלבד למעשיו. מצב הדברים השתנה נוכח האמור במסגרת התסקיר המשלים לפיו הנאשם מתמיד בטיפול ועורך מאמצים, עד כי שירות המבחן המליץ על צו מבחן ושל"צ.

המאשימה סבורה כי כלל הנתונים אינם מאפשרים סטייה כה קיצונית ממתחם העונש ההולם ועתרה להטלת 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מע"ת, צו מבחן ונוכח המצב הכלכלי שעולה בעניינו של הנאשם, עתרה להתחייבות כספית בלבד.

אציין כי במהלך שמיעת טיעוני ההגנה, תיקנה המאשימה את המתחם אליו עתרה וביקשה כי יעמוד על הטווח הנע בין מספר חודשים לבין שנה.

10. טיעוני הסניגור

בתחילה התייחס הסניגור לעתירתה של המדינה להציב את הרף העליון של המתחם על 18 חודשי מאסר, לאחר טיעוניו אלה כאמור, שינתה המאשימה מעמדתה והפחיתה עתירתה.

עוד התייחס לעמדת המתלוננת והדגיש כי מדובר באירוע חד פעמי וחריג ומאז המצב השתנה, משהנאשם שולב בהליך טיפולי, רכש כלים והמסוכנות הנשקפת הופחתה בעקבות הטיפול. המתלוננת בדעה כי לא נשקפת לה מסוכנות והיא עוד התייחסה לאירוע כחריג, ככזה ששינה את חייה שכן מאז הנאשם שינה דרכיו והתנהלותו וכעת יש שיח זוגי ביניהם.

בהתייחס לנסיבות עבירת התקיפה ציין כי הנאשם לא הוציא את המתלוננת מהבית והשאיר אותה ברחוב כי אם היא פנתה ליחידת הדיור מאחורי הבית לצורך הפרדת כוחות לאחר ויכוח או מתיחות. האירוע עצמו נבע מלחץ חריג של הצטברות של נסיבות חריגות, המתלוננת הייתה באותה תקופה במצב לא פשוט ובעצמה בטיפול לאחר שעברה מספר הפלות, זה הוסיף קושי רב לסיטואציה. כאשר מדובר במשיכה של השמלה, הגם שנוכח אלמנט ההשפלה מדובר בנסיבות מחמירות. הסניגור הבהיר כי האירוע הסתיים בסימנים על ידיה, לא חבלות, לא שריטות או חתכים.

באשר לעבירת הפרעה לשוטר מדובר במצב בו הוא שהה בבית יחד עם בתו הקטינה וכאשר התבקש להתלוות לשוטרים ביקש לקחת עמו את ילדתו כי לא היה אחר שיוכל להשגיח עליה. הוא נכנע בסופו של דבר ולא היתה

אלימות כלפי השוטרים.

בהתייחס לנאשם עצמו ציין כי מדובר במי שהודה בעובדות כתב אישום מתוקן לקולא באופן משמעותי, קבלת האחריות שלו היא מלאה והנאשם מבין שהתנהגותו בעייתית. הדבר עולה גם מתסקיר שירות המבחן אשר התרשם מגילויי אמפתיה כנים והבנה לפגיעה שחוותה המתלוננת כתוצאה ממעשיו.

הנאשם הוא אב לילדים אשר מצא עבודה לאחר שפוטר במהלך תקופת הקורונה, מכתבו של המעסיק מלמד כי אם יצטרך לרצות מאסר בעבודות שירות לא ניתן להבטיח לו את מקום עבודתו, כך שצפויה לו ולמשפחתו פגיעה קשה בפרנסתם.

עוד ציין כי הנאשם היה 5 ימים במעצר מלא, בפעם הראשונה בחייו, וחווה טראומה. לאחר מכן היה נתון חודשיים ימים בתנאים מגבילים בבית-תנאי מעצר בית מלא ולאחר מכן עוד 4 חודשים במעצר בית חלקי. לשיטת הסנגור, גם לכך יש לתת ביטוי, בעניין העונש שהוא כבר נשא.

הסנגור הוסיף וציין כי האינטרס הציבורי עליו מדברת התביעה ראוי בנסיבות המתאימות אבל בנסיבות של העושה והמעשה בתיק זה, הכף נוטה להמשך הליך השיקום והטיפול והעדפתו על ענישה המתאימה למקרים אחרים. על בית המשפט להכיר בחשיבות הטיפול ולהעניק לו רוח גבית. לאור כל האמור ביקש להסתפק בצו מבחן, ענישה הצופה פני עתיד לצד של"צ.

דין והכרעה

11. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, בטחונה ושלווה נפשה. יפים לעניין זה דברי כב' השופט אלרון ברע"פ 149/19 פפיאשוילי נ' מ"י (10.1.19):

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את הצורך להחמיר בענישה במקרים של אלימות והתעללות בין בני זוג ... לטעמי, בנסיבות מסוימות נכון אף להחמיר בענישה בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג שעלולה להוליד אלימות פיזית בעתיד."

12. כתב האישום מתאר כיצד בתחילה ניצת ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע חשדו כי היא בוגדת בו וגם לאחר שנתקרו הרוחות וחלף לילה במהלכו המתלוננת ישנה אל מחוץ לבית, הוויכוח התחדש לאחר שהמתלוננת שבה אל הבית. בשלב זה פעל הנאשם, הוציא את המתלוננת אל מחוץ לבית תוך שהוא מושך בשמלתה עד שנקרעה, ומשליך לעברה מגבת שתתכסה בה.

13. אבהיר כי אמנם לא נגרמו למתלוננת פגיעות משמעותיות אך אין להקל ראש בביצוע העבירה אשר הותירה סימנים

בגופה של המתלוננת ויותר מכך, הותירה סימנים בנפשה עקב ההשפלה שחוותה כאשר הוצאה אל מחוץ לביתה כשכל לבושה הוא מגבת.

14. אציין כי יש לתת גם את הדעת לכך כי מעשיו של הנאשם לא תוכננו מראש ובוצעו במהלך ויכוח עם המתלוננת.

15. באשר לעבירת ההפרעה לשוט, הנאשם הבהיר כי הרקע לביצוע העבירה הוא דאגתו לבתו ורצונו כי לא תישאר בבית לבדה שעה שהוא נלקח לחקירה והמתלוננת נעדרת מביתה.

16. מבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, בחינת נסיבות ביצוע העבירה במקרה שבפניי מצביעה על פגיעה ברף הבינוני - נמוך בערכים המוגנים.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים. ראו למשל:

17. ברע"פ 303/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (13.1.16) נדחתה בקשת רשות ערעור בעניינו של המבקש אשר הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת וכתוצאה מכך היא מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן, בעט המבקש במתלוננת בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל וגזר על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, בשים לב לכך שהמבקש לא השכיל להשתלב בהליך טיפולי ונוכח היעדר תובנות מצדו באשר למצבו כמו גם התמכרותו לאלכוהול והערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.

18. עפ"ג (מחוזי באר שבע) 37556-11-21 מ"י נ' **איגור סבלייב**, המשיב טלטל את בת זוגו בשני מקרים, דחפה אל המיטה ואיים עליה שיהרוג אותה. בית המשפט נמנע מהטלת מאסר והסתפק במאסר על תנאי והתחייבות למניעת ביצוע עבירה. אציין כי בית המשפט המחוזי הביע דעתו על גזר הדין וציין כי הוא אינו משקף את תיקון 113 בכך שלא נקבע מתחם עונש הולם. עם זאת, ערכאת הערעור איננה מתערבת בעונש שנקבע על ידי הערכאה הדיונית אלא אם כן הוא סוטה באופן משמעותי מהעונש הראוי. בסופו של יום, בית המשפט המחוזי התרשם מכך שהמשיב מושפע מההליכים המשפטיים ואינו מרבה להסתבך בעבירות. עוד התחשב בית המשפט בעובדה כי בין שני אירועי העבירות של המשיב חלפו כארבע שנים ושמאז האירוע נשוא הערעור המשיב לא הסתבך בעבירות נוספות. בנסיבות אלה הערעור נדחה.

19. עפ"ג (מחוזי חיפה) 8694-09-20 פלוני נ' **מדינת ישראל**, הנאשם אחז בצווארה של בת זוגו, הטיחה אל דלת החדר ואיים עליה. על הנאשם נגזרו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות. בערכאת הערעור, התקבלו תסקירי שירות המבחן מהם עולה כי שירות המבחן מעריך את המסוכנות להישנות ביצוע עבירות מסוג זה על ידי המערער כנמוכה. כמו כן, שירות המבחן ציין כי התרשם שהמערער לקח אחריות על המעשים וכי היחסים בין המערער והמתלוננת הם יחסים זוגיים נורמטיביים ומדובר במקרה חד פעמי. עוד ציין שירות המבחן כי נראה שביצוע עבודות

שירות עלול לפגוע במאמציו התעסוקתיים של המערער וכן ביחסים הזוגיים בינו ובין המתלוננת. בית המשפט המחוזי, בשים לב לכל אלה, קבע כי במקרה זה יש להעדיף את שיקולי השיקום על פני שיקולי ההלימה ויש לגזור את הדין באופן שלא יפגע ביציבות התא המשפחתי על פני שיקולי ענישה אחרים. בשים לב לכל אלה, הקל בית המשפט המחוזי בעונשו של המערער והמיר אותו לצו של"צ בהיקף 150 שעות.

20. בת"פ (שלום נצ') 41303-03-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.8.20) הורשע הנאשם לאחר שהודה בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של תקיפת בת זוג. בית משפט השלום סקר פסיקה מרובה וקבע מתחם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי ואף ריצה מאסרים קודמים. הנאשם הביע צער וחרטה והמתלוננת ביטאה רצון לשוב לחיים משותפים עמו. בית המשפט גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.

21. בת"פ (אילת) 61397-03-16 **מ"י נ' פלוני** (28.3.17) הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג ואיומים בכך שתפס אותה בחוזקה ואמר לה: "תעופי מהבית", תפס אותה בידה הושיבה על המיטה, נשך אותה בחוזקה בידה הימנית וגרם לה כאבים וסימן נשיכה בצבע אדום-כחול. המתלוננת ביקשה לעזוב את הדירה, אך הנאשם רדף אחריה ומשך אותה בניסיון למנוע ממנה לעזוב, ואיים עליה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין חודשיים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל. נוכח גילו הצעיר של הנאשם, סיכויי שיקומו ושילובו בהצלחה בהליך טיפולי חרג בית המשפט מהמתחם משיקולי שיקום והטיל על הנאשם של"צ בהיקף 200 שעות לצד מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות

22. **בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשי מאסר ספורים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.**

23. שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה בביצוע המעשים, הביע חרטה ומאז ביצוע העבירות לא ביצע עבירות נוספות. במיוחד התחשבתי בדברי המתלוננת לפיהם מדובר באירוע נקודתי וחרגי, היא אינה חוששת מפניו, בני הזוג ממשיכים בחיים זוגיים ומאז ביצוע העבירות ולאור ההליך השיקומי שעובר הנאשם, הקשר הזוגי אף התחזק והמתלוננת ראתה לנכון לתמוך בנאשם ואף הגיעה לבית המשפט כדי לומר את דבריה. עוד ציינה המתלוננת את הפגיעה הכלכלית הקשה הצפויה לה ולמשפחתה ככל שייגזר על הנאשם עונש מאסר ולו בדרך של עבודות שירות ואני ערה למכתבו של המעסיק (נ/1) בהקשר זה.

24. לבסוף אזכיר כי מדובר במי שטעם את טעם המאסר למספר ימים במסגרת מעצרו ולאחר מכן שהה בתנאי מעצר בית, גם לכך יש ליתן משקל בגזירת העונש תוך שאבהיר כי כולי תקווה כי די יהיה בימים אלה כדי להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו.

25. כל אלה מצדיקים ללא ספק התחשבות ממשית במצבו ובנסיבותיו של הנאשם ואיתור העונש המתאים. יחד עם זאת שיקולים אלה לבדם אינם מצדיקים סטייה ממדיניות הענישה המתחייבת בעבירות אלימות במשפחה.

26. אלא שלמכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם מצטרפים במקרה זה גם שיקולי שיקום משמעותיים. כידוע, מוסמך בית המשפט לסטות לקולה ממתחמי הענישה שנקבעו אם "מצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם", כאמור בסעיף 40 ד' לחוק העונשין.

27. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם שולב בהליך טיפולי במרכז למניעת אלימות במשפחה וניכר בו כי התגייס כולו להליך הטיפול וכן כי מסגרת הטיפול בה הוא לוקח חלק משמעותית עבורו ומאפשרת עיבוד קשייו כמו גם רכישת כלים. שירות המבחן סבור כי הטיפול בו לוקח הנאשם חלק ואילו התמסר יש בו לסייע בהפחתת הסיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת. להתרשמות שירות המבחן מדובר במי שמשותף פעולה באופן מלא והטיפול בו שולב תואם צרכיו. עוד ציין שירות המבחן בהקשר זה את היות הנאשם יציב בתעסוקתו ואת השינוי החיובי באורח חייו.

28. לאור האמור מצאתי כי במקרה זה מתקיימים שיקולי שיקום כבדי משקל, אשר מצטרפים לכלל השיקולים לקולה ובראשם עמדתה של המתלוננת בעצמה, נטילת האחריות והחרטה המלאה והכנה על מעשיו. לפיכך, מצאתי שלא לגזור על הנאשם עונש מאסר, לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ולאמץ את המלצת שירות המבחן לצווי מבחן ושל"צ, קנס וענישה צופה פני עתיד. אציין, כי לא מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, ולהרחיב במעט את היקף שעות השל"צ.

29. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 200 שעות כפי התוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן.

ב. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הוסבר לנאשם כי היה ולא יעמוד בתנאי צו המבחן או בצו השל"צ, ניתן יהיה להחזירו לביהמ"ש ולהוסיף על עונשו.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות.

ד. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות, ישלם את הסך של ₪ 2500. לא יצהיר, יאסר למשך 30 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן שידווח לבית המשפט בסיום צו השל"צ וצו המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ג, 22 דצמבר 2022, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.